24. 6. 2011

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Pozor na změny ve smlouvách na realizaci veřejné zakázky

Dne 27. 5. 2011 byl na serveru epravo.cz uveřejněn rozsudek Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „NS“) ze dne 21. 12. 2010, sp. zn. 23 Cdo 4561/2008. Jedná se o rozsudek zařazený do kategorie A, tedy kategorie významných rozhodnutí zásadní povahy, která jsou navržena k uveřejnění ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek.

Uvedené rozhodnutí se týká neplatnosti smluv na realizaci veřejných zakázek v souvislosti s odchýlením se od zadávacích podmínek. Jeho právní věta zní: *„V případě, kdy se podmínkám zadávací dokumentace příčí tak zásadní ustanovení, jako je dohoda o změně nabídkové ceny, je nutné celou smlouvu považovat za neplatnou v souladu s § 70 zákona o zadávání veřejných zakázek. Jde přitom o neplatnost absolutní, neboť nelze dovodit, že by neplatnost smlouvy podle ustanovení § 70 zákona o zadávání veřejných zakázek byla ve smyslu § 267 odst. 1 obch. zák. stanovena pouze na ochranu některého účastníka.*“

Ačkoli se jedná o rozsudek, který se týkal aplikace původního zákona o veřejných zakázkách, tj. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„původní zákon o veřejných zakázkách*“), je s ohledem na shora uvedenou právní větu žádoucí *dále se* zabývat jeho možnými dopady na právní vztahy vznikající na základě smluv na realizaci veřejných zakázek uzavíraných postupem v zadávacím řízení podle aktuálně účinné právní úpravy, tj. dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„ZVZ*“).

Na úvod si připomeňme, o co se v daném případě skutkově jednalo a jaký byl procesní vývoj předmětné kauzy. NS rozhodoval o dovolání žalobkyně, České republiky – Ministerstva obrany, jako zadavatele veřejné zakázky na poskytování služeb stravování v posádce Moravská Třebová pro armádu České republiky v letech 2004 – 2007, která byla zadávána v režimu původního zákona o veřejných zakázkách, a to postupem v obchodní veřejné soutěži ve smyslu ust. § 281 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„obchodní zákoník*“).[1] Zadavatel (dále označovaný také jako *„žalobkyně*“) uzavřel dne 17. 9. 2004 smlouvu na realizaci veřejné zakázky s uchazečem, který podal cenově nejvýhodnější nabídku na poskytování služeb stravování (dále jen *„žalovaná*“). Zadávací podmínky veřejné zakázky obsahovaly rovněž úpravu podmínek pro překročení výše nabídkové ceny (resp. ceny jednoho jídla), kdy bylo mj. stanoveno, že cenu jídla je možné překročit v případě zvýšení úhrnného indexu spotřebitelských cen zboží a služeb o více než 5 % nebo v případě změny počtu strávníků o více než 20 % po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců. **Oproti zadávacím podmínkám ovšem bylo ve smlouvě se žalovanou sjednáno, že**

cenu lze změnit po úpravě rozpočtu schváleného žalovanou v případě změny počtu zaměstnanců o více než 15 % po dvou měsících po sobě jdoucích. Ke smlouvě byly následně uzavřeny čtyři dodatky. Dodatkem č. 1, který byl sjednán dne 3. 12. 2004 s účinností od 1. 11. 2004, byla zvýšena cena na 14,07 Kč za jedno jídlo. Dodatkem č. 2, sjednaným dne 31. 1. 2005 s účinností od 1. 1. 2005, byla zvýšena cena peněžní hodnoty spotřebovaných potravin. Dodatkem č. 3, podepsaným dne 1. 7. 2005, byl zrušen dodatek č. 1 a změněno ustanovení smlouvy tak, že se ceny mohou změnit v případě změn počtu stravovaných o více než 20 % po dvou měsících po sobě jdoucích (a to při změnách reorganizace, při změnách tabulek počtů, při odvelení příslušníků útvaru). Dodatkem č. 4, který byl sjednán dne 30. 6. 2005 s účinností od 1. 11. 2004, byla opět zvýšena cena jídla na 14,07 Kč. V rámci dokazování bylo zjištěno, že v důsledku shora uvedených postupů (dodatků) žalobkyně zaplatila žalované za příslušné období o 449 350,11 Kč více oproti ceně sjednané ve smlouvě ze dne 17. 9. 2004.

Soud prvního stupně dospěl k závěru, že smlouva ze dne 17. 9. 2004 byla mezi účastníky uzavřena platně. Neplatnou ji shledal pouze v části, v níž v rozporu se zadávací dokumentací stanovila možnost překročení ceny v případě změny počtu zaměstnanců o více jak 15 % (namísto původních 20 %, které byly vymezeny v zadávací dokumentaci). Dodatek č. 1 soud první instance posoudil jako neplatný dle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách,[2] jelikož nedošlo k naplnění podmínek možnosti změny ceny plnění (tj. dodatek byl sjednán v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže). Dodatek č. 2 shledal bez významu pro spornou výši ceny. Dodatek č. 3 posoudil jako neplatný pro rozpor s podmínkami zadávací dokumentace podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách. Dodatek č. 4 shledal platným s účinností od 30. 6. 2005, neboť v době jeho uzavření již došlo k naplnění podmínky možnosti změny ceny plnění za službu dle zadávací dokumentace, a to k poklesu počtu stravovaných o více jako 20 % ve dvou měsících po sobě jdoucích.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud prvního stupně k závěru, že žalované vzniklo bezdůvodné obohacení ve smyslu ust. § 451 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„občanský zákoník“*), v důsledku zaplacení ceny 14,07 Kč s DPH za jedno jídlo, která nebyla platně sjednána, oproti ceně ve výši 12,32 Kč, s níž žalovaná vyhrála veřejnou soutěž, a to pouze za období od listopadu 2004 do června 2005, kdy následně platně sjednaný dodatek č. 4 smlouvy nebyl ještě účinný (tj. bezdůvodné obohacení mělo podle soudu představovat částku ve výši 208 007,03 Kč). Proto soud prvního stupně v této části žalobě vyhověl. Ve zbytku (co do částky 241 343,08 Kč) žalobu zamítl, jelikož cena za poskytovanou službu uvedená v dodatku č. 4 byla platně zvýšena, pokud se jedná o období počínající červencem 2005.

Na základě odvolání obou účastníků (žalobkyně i žalované) **odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně zjistil správně skutkový stav a věc též správně právně posoudil (s drobnou odchylkou uvedenou níže). Ztotožnil se s tím, že smlouva mezi účastníky je neplatná v rozsahu, v němž se ujednání o možném zvýšení ceny odchýlilo od zveřejněných podmínek**. S dílčí odchylkou v případě dodatku č. 3, který odvolací soud, na rozdíl od soudu prvního stupně, shledal neplatným jen v tom rozsahu, v němž je v rozporu se zadávací dokumentací (podmínky zvýšení ceny v zadávací dokumentaci neuvedené), se odvolací soud ztotožnil s prvoinstančním soudem v kvalifikaci platnosti a neplatnosti dodatků pořízených ke smlouvě. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně tedy jako správný potvrdil.

Proti rozsudku podala žalobkyně dovolání. NS shledal dovolání z části přípustné, přičemž považoval primárně za nezbytné jako předběžnou otázku vyřešit platnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky jako celku, tedy vypořádat se s právní otázkou, zda rozpor obsahu smlouvy s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci nezpůsobuje neplatnost celé smlouvy. NS s odkazem na ust. § 40 odst. 2 původního zákona o veřejných zakázkách interpretoval, že ujednání o nejvýše přípustné

ceně, kterou lze překročit jen za podmínek stanovených v zadávací dokumentaci, je podstatnou částí smlouvy na realizaci veřejné zakázky. Podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách je smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem neplatná, stejně jako změny ve smlouvě učiněné v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže. **Bylo-li tedy ustanovení o překročení nabídkové ceny ve smlouvě sjednáno v rozporu s podmínkami uvedenými zadavatelem při vyhlášení soutěže, je dle NS nutné dospět k závěru, že smlouva na poskytování veřejného stravování je neplatná**. Současně je nutné posoudit, zda ustanovení o zvýšení nabídkové ceny je ve smyslu ust. § 41 občanského zákoníku ustanovením, které by bylo od smlouvy oddělitelné a jehož (ne)platnost by se mohla posuzovat samostatně (v takovém případě by totiž smlouva jako celek zůstala platná a neplatným by bylo shledáno pouze ujednání o podmínkách zvýšení nabídkové ceny). **NS zdůraznil, že smyslem právní úpravy zadávání veřejných zakázek je, aby se veřejná zakázka realizovala za rovných podmínek stanovených při vyhlášení veřejné soutěže a uveřejněných v zadávací dokumentaci**. **Ve smlouvě s uchazečem, který předložil nejvhodnější nabídku, proto nelze sjednat podmínky jiné, než které odpovídají zadávací dokumentaci.** Jak již bylo uvedeno, ujednání o ceně a její možné změně je podstatnou částí smlouvy uzavřené s uchazečem, který předložil nejvhodnější nabídku. **NS současně považoval za nutné podotknout, že ustanovení o nabídkové ceně a jejím možném překročení je ustanovením tak zásadní povahy v celé veřejné zakázce, že jej nelze od zbytku smlouvy oddělit**, když výše nabídkové ceny je základním hodnotícím kritériem při výběru dodavatele.[3] **Oddělením a samostatným posuzováním jeho platnosti by dle názoru NS byl popřen smysl a účel zákona o veřejných zakázkách – rovné zacházení s uchazeči na základě stejných podmínek obsažených v zadávací dokumentaci. Proto v daném případě nelze uvažovat pouze o částečné neplatnosti ustanovení o zvýšení možné nabídkové ceny, ale ujednání o možném zvýšení nabídkové ceny ve smlouvě odchylné od znění zadávací dokumentace způsobuje neplatnost smlouvy jako takové. Podle NS se přitom muselo jednat o neplatnost absolutní,[4] neboť nelze dovodit, že by neplatnost smlouvy podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách byla ve smyslu ust. § 267 odst. 1 obchodního zákoníku[5] stanovena pouze na ochranu některého účastníka.**

Shora uvedený rozsudek NS o neplatnosti smlouvy na realizaci veřejné zakázky je nutné primárně interpretovat tak, že na neplatnost smlouvy jako celku by se mělo pohlížet tehdy, pokud zadavatel s vybraným uchazečem podepíše smlouvu na realizaci veřejné zakázky s odlišnými podmínkami (oproti úpravě obsažené v zadávací dokumentaci), přičemž se jedná o **podstatnou změnu podmínek**. Problematikou limitů přípustnosti změn smluv na realizaci veřejných zakázek se zabýval rovněž Soudní dvůr Evropské unie (dále též jen „*ESD*“), když v rozhodnutí ze dne 19. 6. 2008, sp. zn. C-454/06 (případ pressetext Nachrichtenagentur GmbH v. Austria) stanovil meze pro jednání mezi zadavatelem a vybraným uchazečem o změnách obsahu smlouvy (uvedené rozhodnutí se sice vztahuje ke změnám již existující smlouvy, nicméně jeho závěry jsou dle našeho názoru obecně využitelné i pro případy úprav smluv ve fázi po rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky). Citovaný rozsudek v obecné rovině konstatuje (zejména v bodech 34 až 37), **že za nové zadání veřejné zakázky je třeba považovat změny smlouvy, které mají podstatně odlišnou povahu než původní zakázka a v důsledku toho prokazují vůli smluvních stran znovu sjednat základní podmínky takové zakázky**. Dále jsou uvedeny tři typové skupiny změn smluv, které jsou považovány za podstatné (tudíž nepřípustné):

- změna, jež zavádí podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním zadávacím řízení, účast jiných uchazečů než těch, kteří byli původně přijati do řízení, nebo které by umožnily vybrat jako nejvhodnější jinou nabídku než tu, která byla původně vybrána;
- změna, která značnou měrou veřejnou zakázku rozšiřuje o služby (obecně o jakékoli plnění dodavatele), které původně nebyly předpokládány;
- změna, jež mění způsobem, který nebyl v původních zadávacích podmínkách předpokládán,

hospodářskou rovnováhu smluvního vztahu ve prospěch dodavatele, jemuž byla veřejná zakázka zadána.

Právě změna ve způsobu kalkulace úpravy nabídkové ceny, oproti mechanismu obsaženému v zadávacích podmínkách, bude subsumovatelná pod posledně uvedenou kategorii nepřípustných změn.[6]

Shora uvedený rozsudek NS zřejmě bude nutné dále interpretovat tak, že **zákaz provedení podstatné změny se nevztahuje jen na okamžik uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, ale bude dopadat také na dodatky pořizované ke smlouvám na realizaci veřejné zakázky** (v opačném případě by totiž docházelo k „deformaci" výsledků zadávacího řízení). Tento pohled v podstatě potvrzuje i rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS"), kdy v pravomocném rozhodnutí ÚOHS ze dne 16. 8. 2007, č.j. R087/2007/02-14942/2007/310-Hr ÚOHS bylo konstatováno, že ÚOHS *„vnímá dodatky ke smlouvě v souladu s obecnou právní teorií jako dodatečnou dohodu smluvních stran, kterou se mění původní smluvní vztah a ten je nutno nadále interpretovat pouze ve znění předmětného dodatku. Pokud je tedy dodatkem změněn obsah původně uzavřené smlouvy, je nutno na ni od okamžiku podpisu dodatku nahlížet ohledně jejího působení do budoucna tak, jakoby od počátku byla uzavřena ve znění modifikovaném dodatkem. Uzavřením dodatku se tak proces realizace veřejné zakázky vrací do okamžiku před uzavřením smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky.*"

Odchýlení od zveřejněných podmínek (resp. podmínek vymezených v zadávací dokumentaci), pokud se jedná o mechanismus objektivně přípustné úpravy nabídkové ceny, je nutné považovat za podstatnou změnu, která je nepřípustná (bez ohledu na skutečnost, zda základním hodnotícím kritériem je nejnižší nabídková cena či ekonomická výhodnost nabídky). Za právní úpravy obsažené v původním zákoně o veřejných zakázkách taková nepřípustnost vyvolává nejen neplatnost ujednání, které se týká úpravy podmínek změny nabídkové ceny, ale ve smyslu judikátu NS sp. zn. 23 Cdo 4561/2008 taková změna působí neplatnost celé smlouvy o realizaci veřejné zakázky.

Smlouva na realizaci veřejné zakázky uzavřená na základě právních úprav veřejného investování účinných do 1. 1. 2010 byla pokládána za absolutně neplatnou, pokud byla uzavřená v rozporu se zákonem (o veřejných zakázkách). Uvedené bylo standardně odbornou právní teorií dovozováno i s odkazem na ust. § 39 občanského zákoníku.

Zatímco dle předchozí právní úpravy se jednalo o neplatnost absolutní, kdy provedení nepřípustné změny podmínek způsobilo ve smyslu shora uvedené judikatury neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky jako celku (tj. nikoliv výlučně neplatnost vadného ujednání), není zcela zřejmý rozsah negativních následků provedení podstatné (nepřípustné) změny smlouvy (např. úprava podmínek, při jejichž splnění je možné navýšení nabídkové ceny) v intencích aktuálně účinné znění ZVZ.[7]

Stávající právní úprava (konkrétně ust. § 118 odst. 5 ZVZ) koncepci absolutní neplatnosti smlouvy na veřejnou zakázku v podstatě opustila a mění ji na relativní za situace, kdy je zákonem podmíněna předchozím uložením zákazu jejího plnění ÚOHS v řízení zahájeném výlučně na návrh stěžovatele (tedy jejím dovoláním se stěžovatelem). Do doby úspěšného dovolání stěžovatele je proto smlouvu na veřejnou zakázku třeba pokládat za platnou, byť by byla uzavřena v rozporu se závaznými postupy stanovenými zákonem o veřejných zakázkách. V případě odůvodněného dovolání se neplatnosti uzavřené smlouvy stěžovatelem je smlouva stejně jako v případě absolutní neplatnosti neplatná od samého počátku.[8]

Uvedenou úpravu relativní neplatnosti však zjevně nebude možné obecně (ve všech

případech) vztáhnout na změny smluv na realizaci veřejných zakázek (byť v některých případech, zejména u dodatků smlouvy, tomu tak bude - např. pokud zadavatel bez předchozího uveřejnění uzavřel dodatek ke smlouvě, ačkoli měl zvolit postup v zadávacím řízení či dodatek uzavřel s využitím postupu v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny příslušné podmínky). Důvodem je omezený okruh případů, kdy je ve smyslu ust. § 114 odst. 2 ZVZ možné podat návrh na zákaz plnění ze smlouvy.

ZVZ v ustanovení § 118 odst. 5 věty druhé sice připouští možnost konstatování neplatnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky *„z jiných důvodů“*, ale rozsah uvedeného ustanovení není interpretačně jednoznačný. Z důvodové zprávy k zákonu č. 417/2009 Sb., kterým se mění ZVZ a některé další zákony, vyplývá, že nemůže dojít k prohlášení neplatnosti smlouvy na základě ostatních porušení zákona o veřejných zakázkách; v ostatních případech (tj. v situacích nedotčených možností uložení zákazu plnění smlouvy) je obecně preferována možnost uchazečů či zájemců dosáhnout nápravy nezákonných postupů zadavatele ještě před uzavřením smlouvy. Krenk[9] obdobně dovodil, že v případě podlimitních a nadlimitních veřejných zakázek omezuje **ust. § 118 odst. 5 ZVZ soud v možnosti určit neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku i v případě zjištění velmi závažného porušení ZVZ (ve všech případech s výjimkou toho, kdy ÚOHS na základě návrhu stěžovatele dříve uloží zákaz jejího plnění)**. Aby mohla být určena neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky na základě aplikace jiných důvodů ust. § 118 odst. 5 ZVZ, musely by dle uvedeného autora tyto důvody být bez souvislosti s povinnostmi uloženými ZVZ (proto by aplikace uvedeného ustanovení měla být v praxi spíše výjimečná).

Nejsme si zcela jisti, zda záměrem aktuálně účinné právní úpravy (pokud převládne shora naznačená interpretace příslušných ustanovení ZVZ) bylo vyloučit možnost aplikace obecného ust. § 39 občanského zákoníku, pokud by došlo k podstatné změně smlouvy na realizaci veřejné zakázky, tj. vyloučit možnost soudu rozhodnout o absolutní neplatnosti vadného smluvního ujednání (aniž by ÚOHS předtím uložil zákaz plnění smlouvy). Takový pohled by zcela jistě nenaplňoval zamýšlený záměr zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek. Autoritativní pohled na problematiku určení neplatnosti smluv na realizaci veřejných zakázek může finálně poskytnout až soud, který je jediným orgánem s pravomocí závazně určit neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky.

Závěr:

Smluvně provedené změny v souboru podmínek, při jejichž splnění je možno překročit výši nabídkové ceny (ve srovnání s úpravou obsaženou v zadávací dokumentaci), je nutné s ohledem na jejich závažnost považovat za zcela nepřípustné. Dle judikatury NS, která se týkala interpretace původního zákona o veřejných zakázkách, by taková změna vyvolala neplatnost smlouvy jako celku, jelikož ustanovení o nabídkové ceně a jejím možném překročení je tak zásadní povahy, že jej nelze od zbytku smlouvy oddělit. V těchto případech nebylo tedy dle názoru NS možné usuzovat pouze o částečné neplatnosti, která by se týkala jen ustanovení o závazných podmínkách zvýšení nabídkové ceny.

Dle našeho názoru však aktuálně platné znění ZVZ neřeší dopady přezkumného řízení (zejména soudního přezkumu) při zadávání veřejných zakázek zcela jednoznačně. Zatímco v některých případech změny smlouvy na realizaci veřejné zakázky bude možné dovodit relativní neplatnost určitého ujednání (a to v případech, ve kterých je ÚOHS oprávněn uložit zákaz plnění smlouvy ve smyslu ust. § 118 odst. 2 ZVZ), v dalších případech není doposud zcela interpretačně jasné, zda soud bude oprávněn stíhat jiná porušení ZVZ (např. podstatné změny smlouvy, které nepodléhají možnosti uložení zákazu plnění smlouvy ze strany ÚOHS) a uložit sankci absolutní neplatnosti příslušného smluvního ujednání (např. s odkazem na ust. § 39 občanského zákoníku). Pokud by tomu tak nebylo, existuje určitý okruh případů, které nebudou efektivně přezkoumatelné, resp. sankciovatelné

prostřednictvím institutu neplatnosti smlouvy na realizaci veřejné zakázky.

Mgr. David Mareš

Mgr. Milan Šebesta

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Jakubská 121/1
602 00 Brno 2

Tel.: + 420 542 210 351
Fax: + 420 542 212 518
e-mail: info@mt-legal.com

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1

Tel.: + 420 222 866 555
Fax: + 420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com

Bukovanského 1345/30
710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

Tel.: + 420 596 629 503
Fax: + 420 596 629 508
e-mail: info@mt-legal.com

---

[1] Institut obchodní veřejné soutěže byl základním procesním postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek podle původního zákona o veřejných zakázkách, byť uvedený zákon znal i jiné postupy zadávání veřejných zakázek (výzvu více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky, zjednodušené zadání, přímé zadání veřejné zakázky malého rozsahu a výzvu jednomu zájemci k

podání nabídky).
[2] Ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách stanovilo, že smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem je neplatná. Podle uvedeného ustanovení dále platilo, že změny ve smlouvě provedené v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže jsou neplatné.
[3] Uvedené by ostatně mělo platit i v případě, pokud základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je ekonomická výhodnost nabídky, neboť výše nabídkové ceny (či případně její obdoba např. ve formě nákladů životního cyklu apod.) je kritériem, které musí být při hodnocení nabídek zadavatelem vždy zohledněno.
[4] Absolutní neplatnost smlouvy představuje objektivní kategorii, u které není rozhodné, kdo ji způsobil, zda účastníci smlouvy o ní věděli, příp. zda byla některá ze stran při uzavření smlouvy v dobré víře.
[5] Dle ust. § 267 odst. 1 obchodního zákoníku platí, pokud je neplatnost právního úkonu stanovena pouze na ochranu některého účastníka, může se této neplatnosti dovolávat pouze tento účastník (tj. jedná se o koncept relativní neplatnosti, které se dotčená strana musí dovolat). V daném případě však s ohledem na celospolečenský zájem (spočívající v nezbytnosti zachování smyslu a účelu právní úpravy v oblasti veřejného investování) NS dovodil, že by se nemělo jednat o neplatnost, které se může dovolat jen dotčená strana, tudíž smlouva jako celek by měla být neplatná vždy absolutně (tj. její neplatnosti se může dovolávat kdokoli).
[6] Blíže k možnosti (rozsahu) úprav v návrhu smlouvy vybraného uchazeče viz např. Mareš, D., Šebesta, M., Dvořák, D. Limity úprav návrhu smlouvy vybraného uchazeče v zadávacím řízení. In Veřejné zakázky a PPP projekty, č. 3 a 4 (Sborník příspěvků z 3. ročníku mezinárodní vědecké konference „Veřejné zakázky a PPP projekty – legislativní změny a trendy v EU a dalších zemích“). Brno: 2009, Institut pro veřejné zakázky a PPPs. s. 87 – 97.
[7] V aktuálně účinném znění ZVZ sice není obsaženo explicitní pravidlo, že podmínky, při jejichž splnění je možné navýšit nabídkovou cenu, představují podstatnou část (náležitost) smlouvy na realizaci veřejné zakázky, nicméně je nezbytné dovodit, že pokud zadávací podmínky obsahují mechanismus přípustného navýšení nabídkové ceny, takové podmínky musí být ve stejném rozsahu přeneseny do smlouvy na realizaci veřejné zakázky.
[8] Blíže viz Krenk, M. Neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku - 1. část. [online]. 2010. Dostupné zde.
[9] Viz Krenk, M. Neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku - 2. část. [online]. 2010. Dostupné zde.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Rozvod? Už k němu nemusíte. Shrnutí podmínek, za jakých nebudete u soudu vyslýcháni, dokonce ani nebude nutná Vaše osobní účast
- Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?
- Byznys a paragrafy, díl 26.: Smírčí řízení jako alternativní nástroj řešení sporů mezi podnikateli
- Pozemkové úpravy aneb „malé“ vyvlastnění
- Nová éra v boji proti nekalým obchodním praktikám: Co přinese nové procesní nařízení EU?
- Licence LUC v podnikatelské strategii provozovatelů dronů
- Péče rodičů po novele od 1.1.2026
- K ukončování služebního poměru po novele zákona o státní službě
- Aktuality z práva internetu: kybernetická bezpečnost a online řešení sporů
- Zelené standardy pro výstavbu a renovace: jaké povinnosti přinese nová evropská úprava?
- Byznys a paragrafy, díl 25.: Započtení